

Для цуцика немає місця

PJ Library

Елізабет Санєбі та Лорел Моук

ДУХ І ЛІТЕРА

Спільними зусиллями

Мія ніколи б не впоралася з усім самотужки. Спочатку вона з бабусею придумала план. Потім вони удвох залучили до його втілення сусідів, друзів, Мійну вчительку — і, звісно ж, усіх цих тварин! Часом важливі завдання потребують багатьох рук. Саме тому в юдаїзмі набули великого значення підтримка спільноти й взаємна допомога. Коли ми намагаємося зробити світ кращим (в івриті це називають *тіккун олам* — «виправлення світу»), одному це не подужати, а от якщо взятися до справи гуртом, тоді нам усе до снаги.

Як читати книжку вдома?

На сайті www.pjlibrary.ua ви знайдете рекомендації щодо того, як зробити читання цієї книжки захопливим і цікавим, а також поради та ідеї для занять з дітьми.

Про програму PJ Library®

Заснована Фондом Гарольда Грінспуна програма PJ Library («Піжамна бібліотека») дарує сотням тисяч дітей в усьому світі єврейські дитячі книжки їхніми рідними мовами. Підпишіться на нас на сайті www.pjlibrary.ua й отримуйте щомісяця в подарунок з доставкою додому захопливі дитячі історії та казки. Створіть власну домашню бібліотеку єврейських дитячих книжок!

Стара казка на новий лад

Ви, певно, вже чули цю історію. Адже вона заснована на старій їдишській притчі, в якій чоловік жаліється рабину, що його дім занадто маленький. Рабин радить йому забрати хатню худобу додому, але поступово — одну тварину за іншою. Коли вдома вже й ступити нема де, рабин пропонує повернути всіх тварин на подвір'я — і в будинку відразу ж стає повно місця. У нашій версії Мійна мама врешті-решт розуміє, що для цуцика завбільшки з горошинку місце в неї є — і в квартирі, і в серці. Саме так і буває, коли ми дотримуємося міцви *гахнасят орхім*, що на івриті означає «гостинність»: якщо знайти місце в своєму серці, то й за столом місце теж знайдеться.

Про що поговорити з дітьми

- Чи доводилося вам колись переконувати дорослих змінити їхню думку? Як ви це зробили?
- Як ви думаєте, що відчули Мія з мамою, коли всі тварини полишили їхню квартиру? А як ви почувалися б на їхньому місці?
- Як міркуєте, наприкінці історії мама здогадалася про Мійн план? Чому ви так думаєте?

Для цуцика
немає
місця

**ПІТЕРУ, ДЖЕКУ І КЕЛВІНУ З ЛЮБОВ'Ю! – Л. М.
МОЄМУ ПЕРШОМУ І НАЙБІЛЬШОМУ СОБАЧОМУ КОХАННЮ, І. ДЖ.,
ЦУЦИКУ ЗАВБІЛЬШКИ З ГОРОШИНКУ – Е. С.**

Published by permission of Kids Can Press Ltd.,
Toronto, Ontario, Canada.

Originally published in English under the title: *No Room for a Pup!*

Text © 2019 Elizabeth Suneby and Laurel Molk

Illustrations © 2019 Laurel Molk

Переклад з англійської © Ія Ківа

Редакторка Євгенія Канищева

Підготовка до друку українського макету
Світлана Невдащенко

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
stored in retrieval system, or transmitted in any form or by any
means, electronic, mechanical photocopying, sound recording,
or otherwise, without the prior written permission of Kids Can Press.

Printed in EU by Print Service
Наклад 3500 прим.

ВІЗЬМІТЬ ЦУЦИКА!

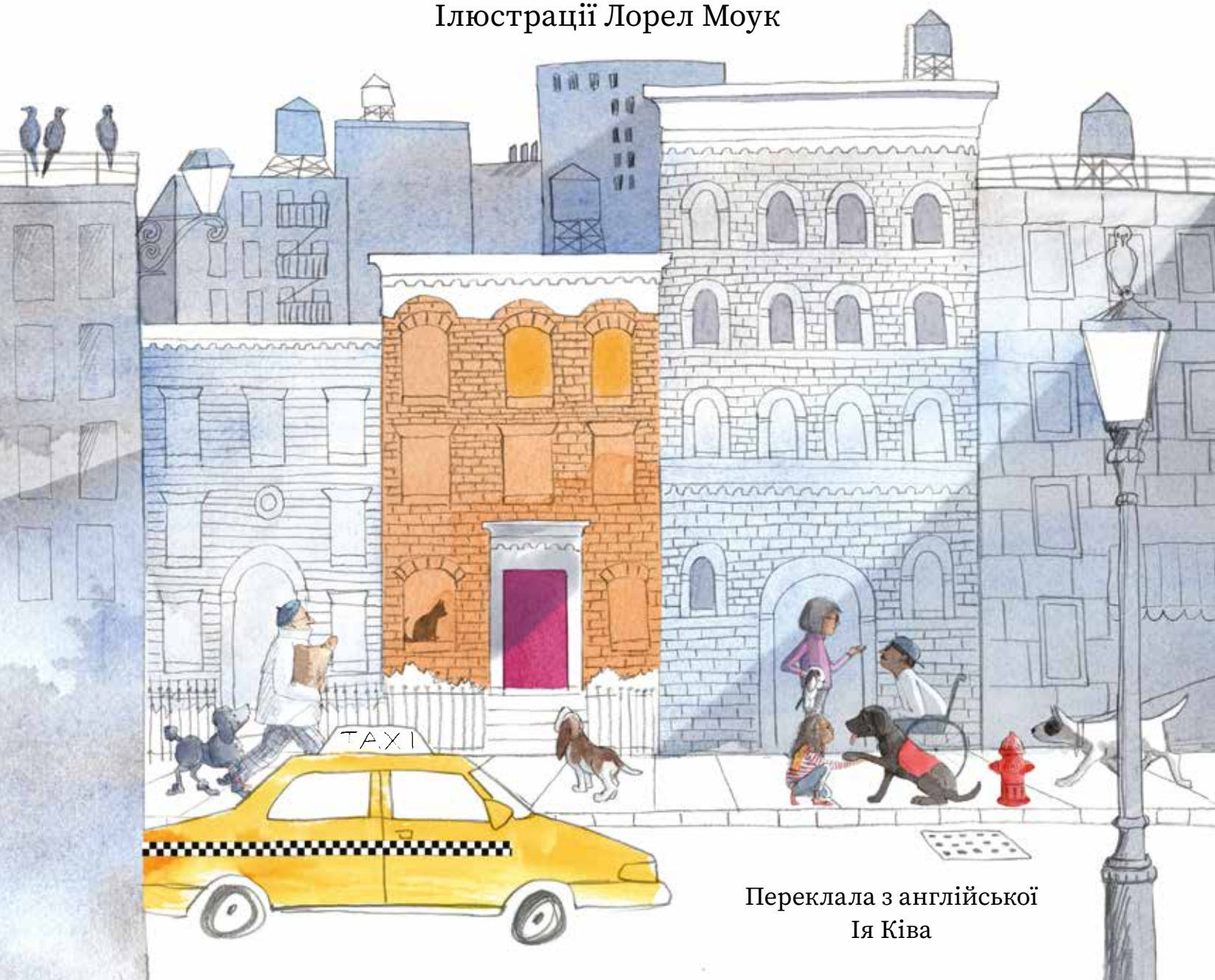
«Для цуцика немає
місця» — це дуже ори-
гінальна сучасна версія
старої доброї їдишської
притчі про те, як важ-
ливо бути вдячним за
все, що маєш.

ДЛЯ ЦУЦИКА НЕМАЄ МІСЦЯ

Елізабет Санебі та Лорел Моук

Ілюстрації Лорел Моук

Переклала з англійської
Ія Ківа

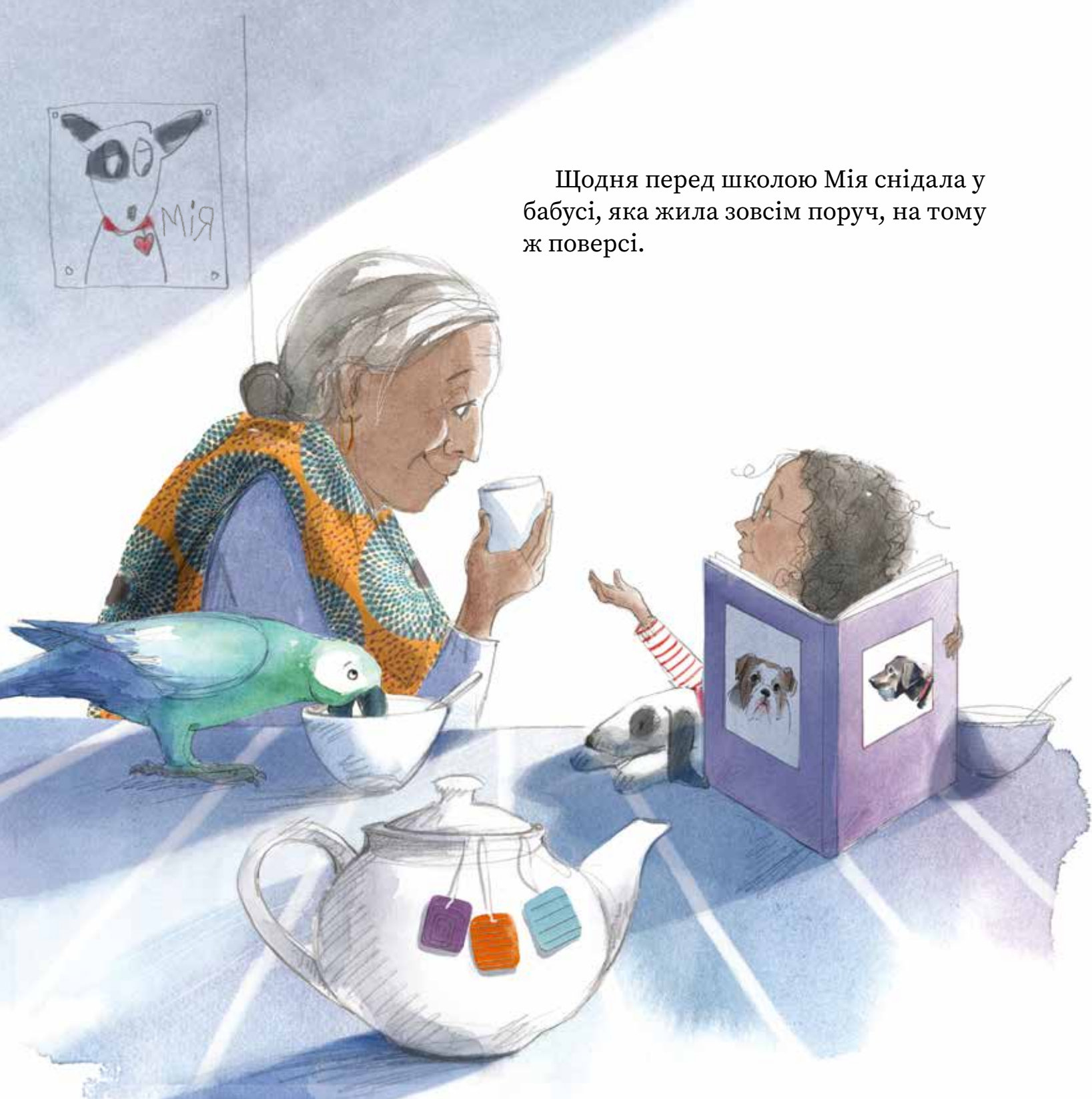
Мія з мамою жили в дуже великому місті в дуже маленькій квартирі. І понад усе Мія мріяла завести цуцика. Але коли вона просила про це матусю, та завжди відповідала те саме: «У нас НЕМАЄ МІСЦЯ. Навіть якби той цуцик був завбільшки з горошинку».

Проте Мія вважала, що місця для
цуцика повно. Вона ж не просила
купити слона.

Щодня перед школою Мія сідала у бабусі, яка жила зовсім поруч, на тому ж поверсі.

Якось уранці Мія побачила в ліфті оголошення:
«Віддам цуциків у добрі руки! Звертатись у
квартиру 202». У неї аж очі загорілися.

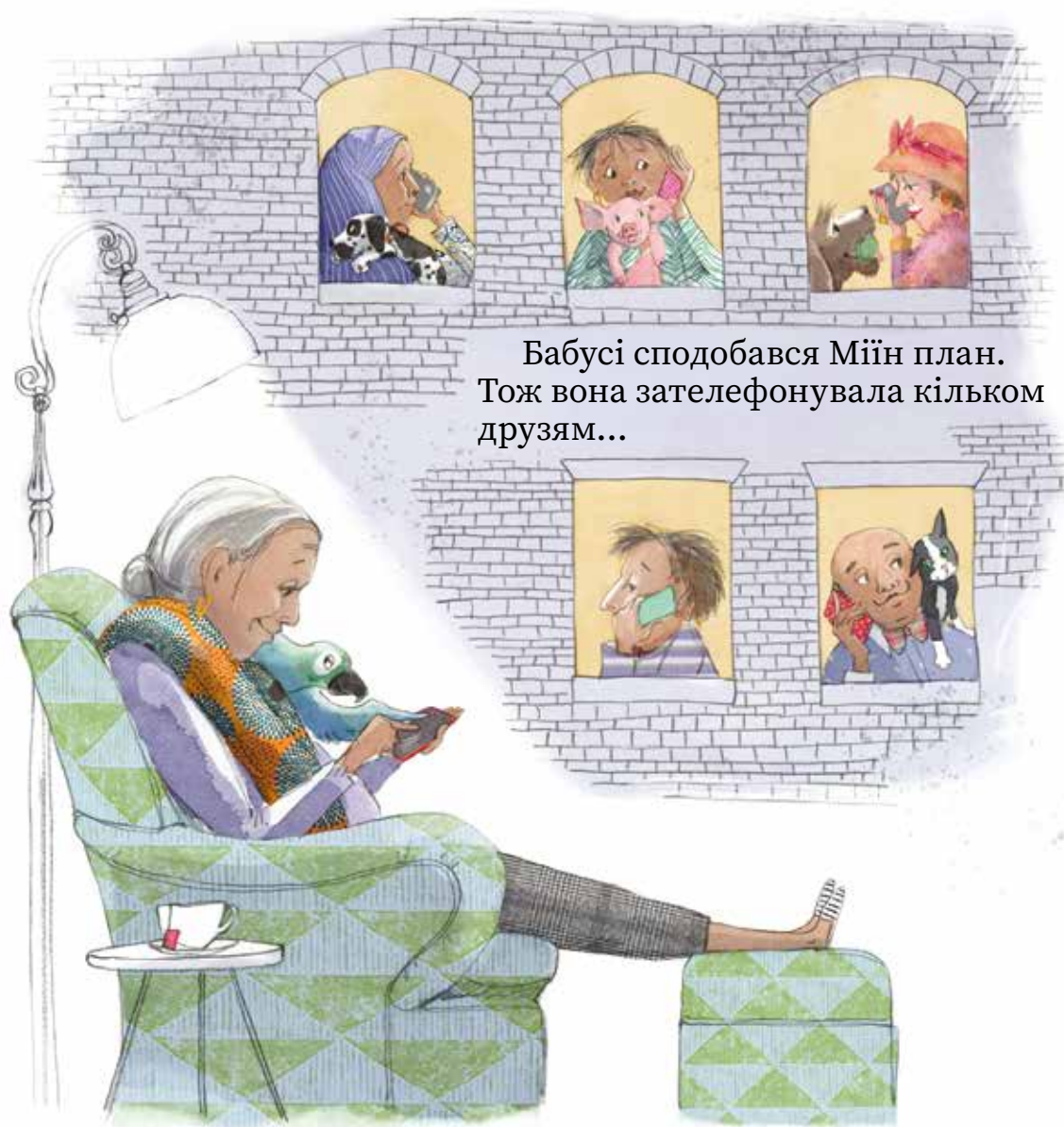
— Це ж квартира твоєї подружки Аліни! Можна ми
зайдемо подивитися на цуценяток?

— Після школи, — пообіцяла бабуся. — Але
пам'ятай: лише подивитися.

Мія була в захваті від цуциків — УСІХ, ГЕТЬ УСІХ.
А особливо від того, що заліз до неї на коліна.

— От би матуся дозволила мені взяти цуцика... —
зітхнула Мія. — Наша вчителька каже, що місце для
ще одного завжди знайдеться. До того ж Плямчик
такий маленький, що в нас і десятеро таких
помістилося б... — Мія усміхнулася, уявивши, як її
кімнатою бігають десятеро крихітних цуценят. —
Зачекай-но, бабусю! Здається, в мене є чудова ідея.

Бабусі сподобався Мійн план.
Тож вона зателефонувала кільком
друзям...

Ранок почався із дзвінка у двері. Це була бабуся зі своїм папугою на плечі.

— У мене зараз перефарбовують стіни, тож сьогодні ми з Мією снідаємо тут. На ніч я теж залишуся. Але ви нас із Роджером навіть не помітите.

— О ні, тільки не з Роджером! —
простогнала мама.

— З Роджером, з Роджером! —
прорипів папуга.

Коли бабуся привела Мію зі школи, та тримала на руках кролика.

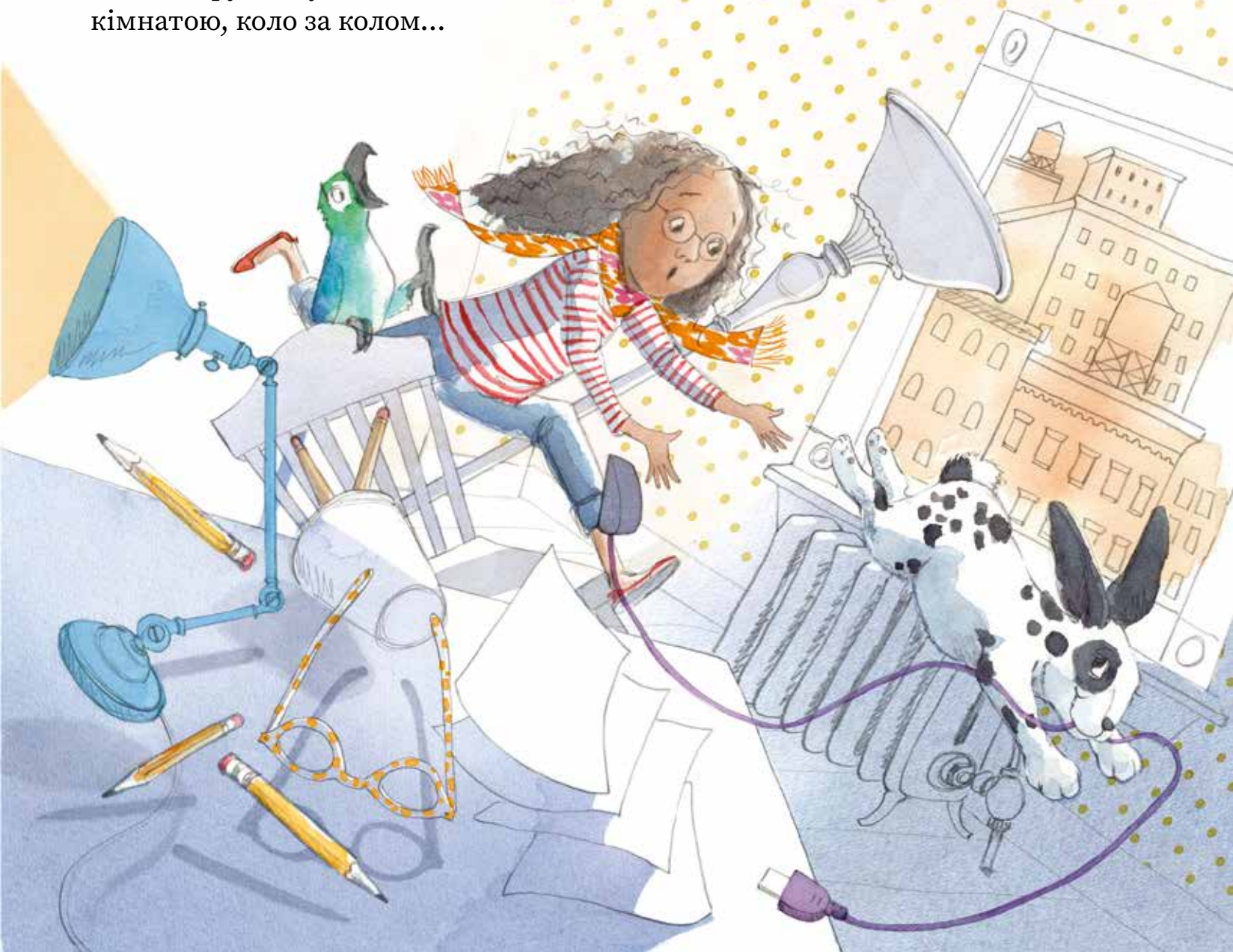
— Я сказала вчительці, що сьогодні нашого Вухастика візьму я, — промовила Мія. — А завтра черга Софії.

Мама закотила очі під лоба:

— Але ж в нас НЕМАЄ МІСЦЯ. Навіть для крихітного кроленятка.

— Крихітного кроленятка,
крихітного кроленятка! —
торохкотів папуга.

Кролик тим часом вирвався
з Міїних рук й ну гасати
кімнатою, коло за колом...

Аж тут залунав дзвінок у двері. На порозі стояв бабусин сусід.
— Дякую, що погодилися наглянути за Тигрою! — випалив він
і щодуху кудись понісся.

Мати сплеснула руками.
— Але ж в нас НЕМАЄ МІСЦЯ! — пробелькотіла вона. —
Навіть для одного котика-муркотика!

— Котика-муркотика, котика-муркотика! — мурмотів папуга.

Кіт тим часом погнався за кроликом. А кролик гасав кімнатою, коло за колом.

У бабусі задзвонив телефон.

— Це місіс Макгілікаді. Просить наглянути за її П'єром.

Не минуло й хвилини, як на порозі вже сидів собака.

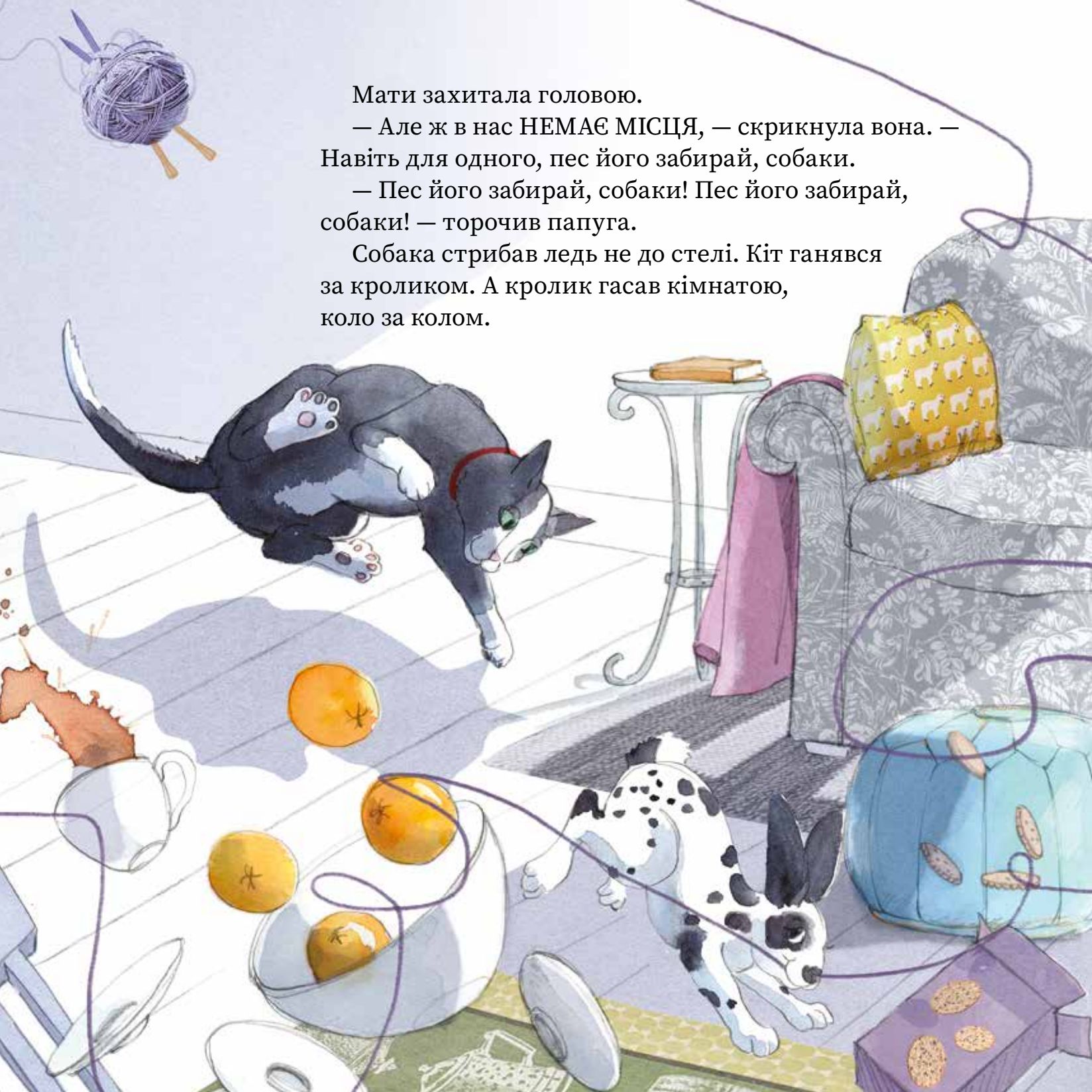

Мати захитала головою.

— Але ж в нас НЕМАЄ МІСЦЯ, — скрикнула вона. —
Навіть для одного, пес його забирай, собаки.

— Пес його забирай, собаки! Пес його забирай,
собаки! — торочив папуга.

Собака стрибав ледь не до стелі. Кіт ганявся
за кроликом. А кролик гасав кімнатою,
коло за колом.

З усіма цими гостями виспатися
так нікому й не вдалося.

На ранок у двері знов подзвонили —
і до кімнати вервечкою увійшли бабусині
друзі із книжкового клубу.

А одна пані принесла карликову свинку.

Що тут почалося! Порося полювало на тістечка. Собака стрибав ледь не до стелі. Кіт ганявся за кроликом. А кролик гасав кімнатою, коло за колом, коло за колом...

— Але ж в нас НЕМАЄ МІСЦЯ, — заволала мама. — Навіть для одного дрібненького поросятка!

— Дрібненького поросятка! Дрібненького поросятка! — хрипів папуга.

У всьому цьому гармидері бабусині гості так і не обговорили до ладу книжку. Але вони не дуже засмутилися — їм подобалося бути частиною Міїної плану.

Коли тістечка було з'їдено, у помешканні раптом стало геть порожньо. Софія прийшла за Вухастиком. Бабусин сусід забрав Тигру, місіс Макгілікаді — П'ера. Книголюби й свинка розійшлися по домішках. А бабуся з Роджером повернулися у свою щойно пофарбовану квартиру.

Мама хлюпнулася на диван.
— Ти диви, — сказала вона, — а наша оселя
не так вже й маленька.

— Виходить, тепер я можу
взяти Плямчика? — спитала
Мія. — Він майже не займає
місця.

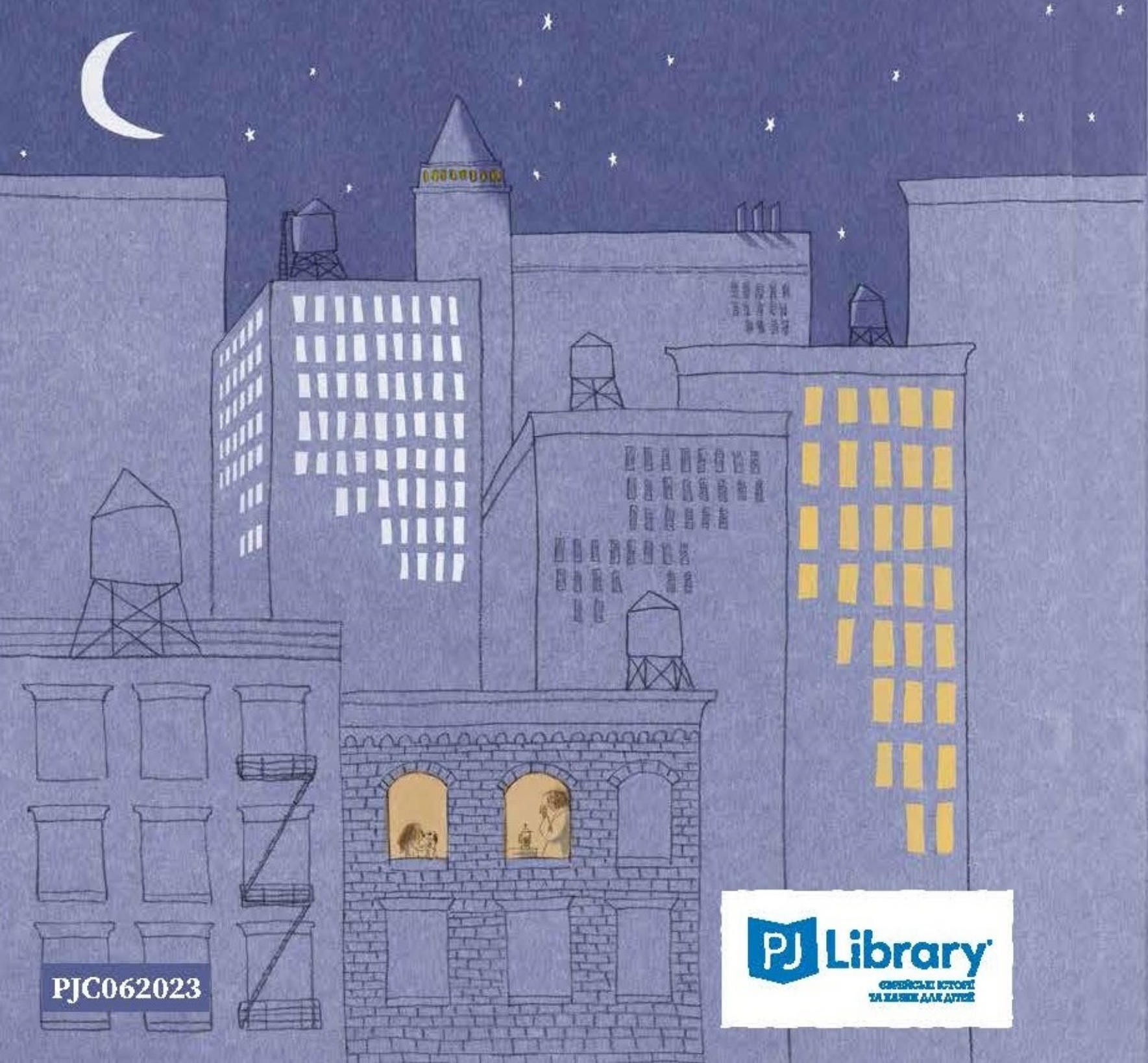

Мама подивилася Мії просто в очі...
і підморгнула!

— Поки тут не носяться як навіжені усілякі
папуги, кролики, коти, собаки та поросята —
місце для одного цуценяти завбільшки
з горошинку, схоже, знайдеться.

PJC062023

PJ Library
ОБЩЕСТВЕННАЯ БИБЛИОТЕКА
ТАТКАРИНСКАЯ